

Parochieblad: 'Wegwijs |'t Klökske'
Jaargang 69 | nr.6 | 16 maart 2019

Column van de pastor
EN TOCH KATHOLIEK

Wat moet ik zeggen? Wat kan ik zeggen? Wat wil ik zeggen? Wat mag ik zeggen? Ik heb er geen antwoord op, maar nu hoeft dat ook niet altijd. Soms zijn antwoorden minder belangrijk dan de vraag zelf, omdat die aan het denken zet en als er dan ook nog ingeslepen denkpatronen doorbroken worden dan heeft de vraag uitstekend werk gedaan. Maar vanzelfsprekend is dat niet dat ingeslepen denkpatronen doorbroken worden, dan moet het al een heel goede en verrassende vraag zijn. Een mooi voorbeeld van zo'n vraag is naar aanleiding van de almacht van God of God een steen kan maken die God zelf niet kan optillen! Andere vragen in dit genre zijn de vraag wie knipt de kapper die alle kappers knipt die zichzelf niet knippen. Knipt hij zichzelf nu wel of niet? Of "Alle Kretenzers liegen", zei de Kretenzer. Spreekt hij nu de waarheid of liegt hij? Mooie vragen zijn het en in de filosofie zijn ze beroemd. Paradoxen heten ze. Waarom dit gezegd, omdat ik met de vraag zit hoe het toch lijkt alsof niemand zich meer katholiek durft te noemen, of in elk geval weinig enthousiasme aan de dag lijkt te leggen om zich nog katholiek te noemen en daar ook nog naar te handelen door bijvoorbeeld geregeld naar de kerk te komen? Geregeld kan ook één keer per maand of zelfs één keer per jaar zijn. Waarbij overigens hij die één keer per jaar naar de kerk ging opmerkte, dat hij moest uitkijken dat het geen sleur werd en daarom maar een jaar oversloeg. Waarom vind ik dat vreemd, omdat katholiek betekent algemeen. Algemeen, ongeacht wat anderen er van maken, want dat is voor hun eigen rekening. Ik weet het natuurlijk: er zijn heel wat redenen om niet meer katholiek te willen zijn. Die hoef ik hier allemaal niet op te sommen, maar toch.... als katholiek weet ik dat het hier niet volmaakt is, dat je daar naar kunt streven, maar dat het je op sommige geluksmomenten even geschonken wordt. Volmaaktheid veronderstelt, dat je weet wat dat is en dan wordt het al snel de meetlat waaraan anderen afgemeten worden en in de geschiedenis is het al voorgekomen ook: opgeruimd worden als je niet aan dat idee van volmaaktheid beantwoordde. Ook katholieken hebben zich trouwens hier aan bezondigd. Nee, algemeen, je mag zijn die je bent: dat is katholiek. En nu moet ik stoppen. De ruimte is op. Volgende keer meer.

Pastor Mattie Jeukens ofm